

Nr 73.

Ankom till riksdagens kansli den 6 maj 1932 kl. 4 e. m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om ändrad lydelse av 1, 2 och 4 §§ förordningen den 15 juni 1923 (nr 213) angående skogsvårdsstyrelser.

Genom en den 18 mars 1932 dagtecknad, till jordbruksutskottet hänvisad proposition, nr 218, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt, i statsrådet hållet protokoll, föreslagit riksdagen att antaga följande förslag till

Förordning

om ändrad lydelse av 1, 2 och 4 §§ förordningen den 15 juni 1923 (nr 213) angående skogsvårdsstyrelser.

Härigenom förordnas, att 1, 2 och 4 §§ förordningen den 15 juni 1923 angående skogsvårdsstyrelser skola i nedan angivna delar erhålla följande ändrade lydelse:

1 §.

Skogsvårdsstyrelse, som jämlikt skogsvårdslagen skall finnas för uppsikt över lagens efterlevnad, skall bestå inom vart och ett av Västerbotens och Norrbottens läns landstingsområden av fem samt inom varje annat landstingsområde av tre med skogsförhållandena i orten förtrogna män, utsedda för tre år i sänder, en såsom ordförande av Kungl. Maj:t samt de övriga till halva antalet av landstinget och halva antalet av hushållningssällskapet. Finnes inom landstingsområde mera än ett hushållningssällskap, utses för varje hushållningssällskap en ledamot samt av landstinget så många ledamöter, som hushållningssällskapen äro. Suppleanter till lika antal som ledamöterna utses för samma tid och på enahanda sätt som dessa.

Sammanfaller — — — förfaras.

2 §.

Hos skogsvårdsstyrelse — — — forstmästarekurs.

Därjämte må skogsvårdsstyrelse, där så finnes erforderligt, anställa andra tjänstemän med skoglig utbildning, som i första stycket sägs.

4 §.

Skogsvårdsstyrelse har till uppgift att

a) befrämja den enskilda skogshushållningen genom utbredande av kunskap i skogsskötsel, beviljande av bidrag till och utförande av arbeten för skogskultur, särskilt där sådana vid uppkommen skada å skogen skulle bliva för den enskilde betungande, samt vidtagande i övrigt av åtgärder, ägnade att befordra en förbättrad skogshushållning;

b) föranstalta — — — beskaftenhet;

c) utöva — — — begäres;

d) förvalta — — — skogsvårdskassan;

e) antaga och med omhänderhavda medel avlöna dels i 2 § omnämnda tjänstemän, så ock sekreterare, där särskild sådan erfordras, dels ock därutöver, i den mån så prövas nödigt, skogligt utbildade tillsyningsmän (*länskogvaktare*) ävensom kontorsbiträden samt att utfärda instruktioner för dessa;

f) fastställa — — — kännedom.

Önskar i annat fall än i gällande skogsvårds- och andra lagar angivits ägare eller innehavare av skogsmark sakkunnig hjälp eller anvisning för tillämnad avverkning eller i avseende å skogsmarks behandling, må skriftlig anmälan därom göras hos skogsvårdsstyrelsen, som förordnar lämplig person att lämna sökanden den hjälp eller de upplysningar han begärt. På skogsvårdsstyrelse ankommer att föreskriva de villkor, under vilka skogsägare må erhålla sådant biträde av styrelsens tjänstemän; ägande styrelse därvid att i fall av behov lämna dylikt biträde avgiftsfritt.

Skogsvårdsstyrelse — — — fastställer.

Denna förordning träder i kraft den 1 oktober 1933.

Beträffande de skäl, som ligga till grund för förslaget, får utskottet hänvisa till det vid propositionen fogade protokollet.

Den föreslagna författningsändringen sammanhänger med det förslag till lag om vård av vissa skogar inom Västerbottens och Norrbottens läns lappmarker med flera områden, som utskottet i förut i dag avgivet utlåtande tillstyrkt. Ändringen innebär, att antalet ledamöter i skogsvårdsstyrelse inom Västerbottens läns och Norrbottens läns landstingsområden utökas från tre till fem. Vidare har i förordningen utsagts, att skogsvårdsstyrelse skall äga anställa icke blott, såsom förordningen nu förutsätter, länsjägmästare och biträdande länsjägmästare med viss högre skoglig utbildning utan även andra tjänstemän med samma utbildning. Nu gällande bestämmelse angående skyldighet för skogsvårdsstyrelse att vid beviljande av bidrag

till och utförande av arbeten för skogskultur särskilt beakta fall, som i 10 § skogsvårdslagen avses, under förutsättning att arbetena skulle bliva för den enskilde betungande, har utbytts mot föreskrift, att skogsvårdsstyrelse i dess berörda, skogskulturella arbeten främjande, verksamhet särskilt skall beakta fall, där sådana arbeten vid uppkommen skada å skogen skulle bliva för den enskilde betungande. Slutligen hava vissa av den föreslagna nya lagen påkallade ändringar i förordningens 1 och 4 §§ av huvudsakligen formell karaktär vidtagits.

Utskottet, som vid granskning av ändringsförslaget icke funnit anledning till erinran mot detsamma, får hemställa,

att förevarande proposition måtte av riksdagen bifallas.

Stockholm den 6 maj 1932.

På jordbruksutskottets vägnar:

C. J. JOHANSSON.

Närvarande: se utlåtande nr 72.

Reservation

av herrar *Johansson* i Uppmälby, *Linders*, *Carl E. Eriksson*, *Granath*, *Sköld* och *Uddenberg*, vilka hemställt,

att riksdagen måtte avslå förevarande proposition.